

Μήπως είσαι κι Εσύ ένα ψέμα του μυαλού, μια ψευδαίσθηση ή αυταπάτη...

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Μήπως είσαι κι Εσύ ένα ψέμα του μυαλού, μια ψευδαίσθηση ή αυταπάτη;

Είπες, Κύριε, πώς είσαι η Αγάπη.

Γύρω μου όμως το μίσος βασιλεύει.

Είναι, λοιπόν, ψέμα η δύναμη της αγάπης;

Είπες, Κύριε, πώς είσαι το Φως.

Γύρω μου βασιλεύει το σκοτάδι.

Είναι, λοιπόν, ψέμα η σημασία του φωτός;

Είπες, Κύριε, πώς είσαι η Οδός.

Γύρω μου όμως ελάχιστοι Σε ακολουθούν.

Είναι, λοιπόν, ψέμα η αληθινή οδός;

Είπες, Κύριε, «Ειρήνην τήν εμήν δίδωμι υμίν».

Όμως γύρω μου μόνο πραγματική ειρήνη δεν βλέπουμε τόσο στις καρδιές, όσο και ανάμεσα στα άτομα, αλλά και σε μεγάλη κλίμακα ανάμεσα στους λαούς. Παύουν οι πόλεμοι σε κάποια μέρη της γης, για ν' ανάψουν καινούργιες πυρκαγιές σε άλλα μέρη με όλα τα φοβερά επακόλουθα, που αυτές οι καταστάσεις συνεπάγονται.

Είναι, λοιπόν, ψέμα η προσφορά της ειρήνης Σου;

Είπες, Κύριε, «Μή αντιστήναι τώ πονηρώ».

Όμως στον κόσμο επικρατεί η συνεχής αντιδικία και η εκδικητικότητα, η βία και η αδιαλλαξία.

Είναι, λοιπόν, ψέμα η αρχή της ειρηνικής αντιμετώπισης του κακού;

Είπες, Κύριε, πώς είσαι η Αλήθεια.

Γύρω μου βλέπω να λατρεύεται «εμμανώς» το ψέμα. Οι άνθρωποι ήδη «από μέν τής αληθείας τήν ακοήν αποστρέφουσιν, επί δέ τούς μύθους (από αυτούς καταγοητευμένοι) εκτρέπονται».

Είναι, λοιπόν, ψέμα η γοητεία της αλήθειας;

Είπες, Κύριε, «ΐδού εγώ μεθ' υμών ειμί έως τής συντελείας τού αιώνος».

Γύρω μου όμως ζουν οι άνθρωποι σα να μην υπήρξες καν, σα να μην πάτησες ποτέ στη γη μας. Και φαίνεται σα να δείχνουν όλα πώς είσαι ο μέγας Απών.

Είναι, λοιπόν, ψέμα αυτή μας η πίστη;

Είπες, Κύριε, Κοντά σ' αυτά και άλλα πολλά παρόμοια.

Είναι, λοιπόν, όλα αυτά μια τραγική (αυτ)απάτη

κατά πώς διακηρύσσουν κάποιοι με φανατισμό και με κάθε τρόπο;

Παιδί μου,

Εγώ δεν ήρθα να επιβάλω όλα αυτά που αναφέρεις και όσα άλλα διακήρυξα με λόγο και με πράξη είπα κατηγορηματικά:

«όστις θέλει οπίσω μου ελθείν ακολουθείτω μοι».

«ΐδού έστηκα επί τήν θύραν καί κρούω εάν τις ακούση τής φωνής μου και ανοίξη την θύραν, εισελεύσομαι πρός αυτόν».

Ακόμη και σ' αυτούς, που δέχτηκαν την πρόσκλησή μου, είπα εξ αφορμής κάποιων, πού με αρνήθηκαν: «μή καί υμείς θέλετε υπάγειν;»

Είστε ελεύθεροι από μένα. Εγώ δεν θέλω να με ακολουθήσει κανένας αναγκαστικά, αλλά ελεύθερα. Πώς, λοιπόν, να μή βλέπεις αυτά, που μου αναφέρεις, αφού οι άνθρωποι δεν θέλουν να με ακολουθήσουν; Πώς να μην υπάρχουν όλ' αυτά, πού διαπιστώνεις;

Μάλιστα, Κύριε!

Αυτές οι αμφιβολίες εκφράζονται απ' όσους δεν πιστεύουν σε Σένα, Κύριε, γι' αυτό και θεωρούν απραγματοποίητα αυτά, που Εσύ ο ίδιος και είσαι και μεταδίδεις. Πραγματικά, δεν θέλησες ποτέ να τα επιβάλεις. Ζήτησες να Σε ακολουθήσουμε ελεύθερα όσοι θέλουμε. Όσοι, όμως, Σε ακολουθούμε ελεύθερα και με όλη μας την καρδιά, γευόμαστε αυτά τα αγαθά, πού μας προσφέρεις και ζούμε την παρουσία Σου στις καρδιές μας, αποδεχόμενοι ολόψυχα το λόγο της Χάριτός Σου. Όσο κι αν προσπαθήσει ο κόσμος γι' αυτά χωρίς Εσένα, δεν πρόκειται ποτέ να τα γευτεί ως πραγματικότητες στο εφήμερο γήινο πέρασμά του.

Αυτά λοιπόν, που εκφράζονται ως αμφιβολίες, δεν μπορώ να τα δεχτώ, Κύριέ μου,

ποτέ και με κανένα τρόπο!

Κι αν ήταν να κάνω εκλογή ανάμεσα σε Σένα και στην αλήθεια, θα διάλεγα Ε σ έ ν α !

Χωρίς Εσένα η αλήθεια δεν είναι αλήθεια, το φως δεν είναι φως, η αγάπη δεν είναι αγάπη, η πραότητα δεν είναι πραότητα, το αγαθό δεν είναι αγαθό, η ειρήνη δεν είναι ειρήνη, η καλοσύνη δεν είναι καλοσύνη.

Μονάχα για ένα Σε παρακαλώ θερμά:

«Κύριε, πρόσθες ημίν πίστιν! Πρόσθες ημίν πίστιν! Πρόσθες ημίν πίστιν»

σταθερή κι ακλόνητη στο πανάγιο Πρόσωπό Σου και σε ό,τι μας διαβεβαίωσες μια για πάντα!

Από το βιβλίο «Κατοπτρισμοί» του Ιερομόναχου Ευσεβίου

Πηγή: llazaros.blogspot.gr